

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Кафедра кримінально-правових дисциплін

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Перший проректор

“ _____ ” _____ 2016 р.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ

**студентів 3-го курсу заочної форми навчання юридичного факультету
на кафедрі кримінально-правових дисциплін**

напрямок підготовки: 6.030401 «Правознавство»

рівень вищої освіти: перший (бакалаврський) рівень

факультет: юридичний

2016 / 2017 навчальний рік

Програму рекомендовано до затвердження Вченою радою юридичного
факультету
22 листопада 2016 року, протокол № 4

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ: Храмцов О.М., професор кафедри кримінально-
правових дисциплін, доктор юридичних наук, доцент; Бондаренко О.О., доцент
кафедри кримінально-правових дисциплін, кандидат юридичних наук, доцент.

Програму схвалено на засіданні кафедри кримінально-правових дисциплін
16 листопада 2016 року, протокол № 4

Завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін
_____ О.О. Житний

Програму погоджено методичною комісією юридичного факультету
22 листопада 2016 року, протокол № 2

Голова методичної комісії юридичного факультету

_____ Л.В. Кулачок-Тітова

ВСТУП

Програма навчальної практики складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки бакалавра напряму 6.030401 «Правознавство».

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ

1.1. Мета навчальної практики:

- закріплення знань з кримінального права України та навичок їх застосування;
- розвинення навичок самостійної пошукової та аналітичної діяльності, самоорганізації та виконавської дисципліни, творчого підходу до розв'язання навчальних завдань;
- вироблення професійної позиції щодо пріоритету прав людини;
- удосконалення володіння юридичною термінологією, письмовою мовою та вміння вести публічне обговорення проблематики кримінального права.

1.2. Основними завданнями навчальної практики є формування у студентів таких компетентностей:

- загальнокультурних:
 - знання та розуміння предметної галузі, професії; основних концепцій, базових категорій, юридичних понять (ЗК-1);
 - здатність до безперервного та активного навчання, самоосвіти, постійного підвищення кваліфікації (ЗК-2);
 - здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК-3);
 - здатність спілкуватися першою (рідною) мовою, вміння правильно, логічно, ясно будувати своє усне й писемне мовлення (ЗК-4);
 - здатність діяти з урахуванням соціальної відповідальності та громадянських зобов'язань, з повагою ставитися до права й закону (ЗК-6);
 - здатність визначати, формулювати та розв'язувати проблеми, аналізувати соціально-значущі процеси та приймати обґрунтовані рішення (ЗК-7);
 - уміння знаходити, обробляти та аналізувати інформацію з різноманітних джерел; здатність використовувати інформаційно-комунікативні технології (ЗК-9);
- професійних:
 - здатність брати участь у розробці нормативно-правових актів (ПК-1);
 - уміння діяти на основі розвинутої правосвідомості, правового мислення і правової культури (ПК-2);
 - здатність забезпечувати дотримання законодавства суб'єктами права (ПК-3);
 - здатність здійснювати професійну діяльність у повній відповідності до закону (ПК-4);

- вміння реалізовувати норми матеріального і процесуального права в професійній діяльності, правильно застосовувати нормативно-правові акти (ПК-5);
- вміння юридично правильно кваліфікувати факти і обставини (ПК-6);
- здатність забезпечувати законність та правопорядок, безпеку особистості, суспільства, держави в межах виконання своїх посадових обов'язків (ПК-7);
- розуміння необхідності поваги до честі та гідності особистості, захисту прав і свобод людини і громадянина (ПК-8);
- здатність запобігати, розкривати та розслідувати правопорушення, зокрема виявляти та сприяти попередженню корупційної поведінки (ПК-9);
- володіння юридичною термінологією та юридичною технікою, здатність правильно відтворювати результати професійної діяльності в юридичній та іншій документації (ПК-11);
- здатність проводити юридичну експертизу нормативно-правових актів (ПК-12);
- здатність тлумачити нормативно-правові акти, надавати кваліфіковані юридичні висновки і консультації (ПК-13).

1.3. Кількість кредитів - 6.

1.4. Загальна кількість годин - 216.

1.5. Характеристика навчальної дисципліни
Нормативна
Заочна форма навчання
Рік підготовки
3-й
Семестр
6-й

1.6. Заплановані результати навчання:

- в межах формування компетентності ЗК-1:
знати: філософські категорії, основні концепції, базові категорії, юридичні поняття;
вміти: застосовувати методи аналізу та синтезу, оперувати юридичними поняттями;
володіти навичками: використання юридичних понять;
- в межах формування компетентності ЗК-2:
знати: мету навчання, підвищення кваліфікації;
вміти: навчатися, займатися самоосвітою, підвищувати кваліфікацію;
володіти навичками: навчання, самоосвіти;
- в межах формування компетентності ЗК-3:
знати: правила аналізу та синтезу;
вміти: абстрактно мислити, здійснювати аналіз, синтез;

- володіти навичками: аналізу, синтезу;
- в межах формування компетентності ЗК-4:
- знати: державну мову, правопис;
- вміти: правильно, логічно, ясно будувати усне й писемне мовлення;
- володіти навичками: спілкування, побудови усного та писемного мовлення;
- в межах формування компетентності ЗК-6:
- знати: свої громадянські зобов'язання, вимоги закону;
- вміти: відчувати соціальну відповідальність;
- володіти навичками: урахування соціальної відповідальності та громадянських зобов'язань під час здійснення професійної діяльності;
- в межах формування компетентності ЗК-7:
- знати: проблеми професійної діяльності, аналізувати соціально-значущі процеси;
- вміти: визначати, формулювати та розв'язувати проблеми, приймати обґрунтовані рішення під час здійснення професійної діяльності;
- володіти навичками: виокремлення проблем та обґрунтування рішень;
- в межах формування компетентності ЗК-9:
- знати: відповідну інформацію; інформаційно-комунікативні технології;
- вміти: знаходити, обробляти та аналізувати інформацію з різноманітних джерел;
- володіти навичками: знаходження, обробки, аналізу інформації, а також використання інформаційно-комунікативних технологій;
- в межах формування компетентності ПК-1:
- знати: нормативно-правові акти, які регламентують професійну діяльність;
- вміти: формулювати пропозиції щодо удосконалення нормативно-правових актів;
- володіти навичками: розробки нормативно-правових актів;
- в межах формування компетентності ПК-2:
- знати: правові категорії, терміни, які використовуються під час професійної діяльності;
- вміти: здійснювати професійну діяльність на основі розвинутої правосвідомості, правового мислення і правової культури;
- володіти навичками: вчинення юридично значущих дій;
- в межах формування компетентності ПК-3:
- знати: чинне законодавство України;
- вміти: схиляти інших осіб під час здійснення професійної діяльності до необхідності дотримання чинного законодавства;
- володіти навичками: аргументації необхідності дотримання чинного законодавства;
- в межах формування компетентності ПК-4:
- знати: вимоги закону, які регламентують професійну діяльність;

- вміти: здійснювати професійну діяльність у відповідності до вимог чинного законодавства;
- володіти навичками: професійного здійснення професійної діяльності;
- в межах формування компетентності ПК-5:
- знати: норми матеріального і процесуального права;
- вміти: правильно застосовувати норми матеріального і процесуального права під час здійснення професійної діяльності;
- володіти навичками: застосування норм матеріального і процесуального права;
- в межах формування компетентності ПК-6:
- знати: правила кваліфікації фактів і обставин;
- вміти: юридично правильно кваліфікувати факти і обставини під час здійснення професійної діяльності;
- володіти навичками: кваліфікації фактів і обставин;
- в межах формування компетентності ПК-7:
- знати: професійні права та обов'язки;
- вміти: забезпечувати законність та правопорядок, безпеку особистості, суспільства, держави в межах виконання професійних посадових обов'язків;
- володіти навичками: забезпечення законності та правопорядку, безпеки особистості, суспільства, держави;
- в межах формування компетентності ПК-8:
- знати: права і свободи людини та громадянина;
- вміти: захищати права та свободи людини і громадянина під час здійснення професійної діяльності;
- володіти навичками: захисту прав і свобод людини та громадянина;
- в межах формування компетентності ПК-9:
- знати: способи запобігання правопорушенням;
- вміти: запобігати правопорушенням під час здійснення професійної діяльності;
- володіти навичками: запобігання правопорушенням;
- в межах формування компетентності ПК-11:
- знати: юридичну термінологією та юридичну техніку;
- вміти: володіти юридичною термінологією та юридичною технікою, правильно відтворювати результати професійної діяльності в юридичній і іншій документації під час здійснення професійної діяльності;
- володіти навичками: відтворення результатів професійної діяльності в юридичній та іншій документації;
- в межах формування компетентності ПК-12:
- знати: зміст нормативно-правових актів, що стосуються професійної діяльності;
- вміти: проводити юридичну експертизу нормативно-правових актів;
- володіти навичками: роботи з нормативно-правовими актами;
- в межах формування компетентності ПК-13:
- знати: порядок надання юридичних висновків і консультацій;

вміти: тлумачити нормативно-правові акти, надавати кваліфіковані юридичні висновки і консультації під час здійснення професійної діяльності;
володіти навичками: тлумачення нормативно-правових актів, надання кваліфікованих юридичних висновків і консультацій.

2. ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

Навчальним планом підготовки студентів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна передбачено проходження навчальної практики студентами 3-го курсу заочної форми навчання юридичного факультету, що навчаються за напрямом підготовки «Правознавство». Проходження навчальної практики, виконання усіх навчальних завдань та успішний захист матеріалів практики є вагомим етапом підготовки фахівців в галузі юриспруденції та необхідним елементом навчального курсу.

Програма розроблена на основі галузевих стандартів вищої освіти та Положення про організацію освітнього процесу в Харківському національному університеті імені В.Н. Каразіна, затвердженого рішенням Вченої ради Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна від 25.04.2016 р., протокол № 5.

Практика є обов'язковим компонентом програми підготовки фахівців з вищою освітою.

Практика студентів передбачає безперервність та послідовність її проведення під час одержання необхідного обсягу практичних знань і умінь відповідно до стандартів освіти.

Навчальна практика студентів заочного відділення юридичного факультету ХНУ імені В.Н. Каразіна є складовою частиною процесу підготовки фахівців, обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми для здобуття рівня вищої освіти: першого (бакалаврського) рівня.

Навчальним планом передбачено проходження студентами навчальної практики на третьому курсі навчання.

Базами навчальної практики для студентів є кафедри юридичного факультету ХНУ імені В.Н. Каразіна.

Предметом навчальної практики на кафедрі кримінально-правових дисциплін є чинне Кримінальне законодавство України, наукова юридична література, національна судова практика за кримінальними провадженнями.

Наукову основу проходження навчальної практики складають загально-наукові та спеціальні методи.

Організація навчального процесу – навчальний процес здійснюється на основі відповідних законів України, стандартів освіти і науки, Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України, Положення про організацію освітнього процесу в Харківському національному університеті імені В.Н. Каразіна.

Проходження навчальної практики на кафедрі кримінально-правових дисциплін здійснюється наступними етапами: одержання настанови, планування та облік навчально-дослідної діяльності, виконання

індивідуального навчально-дослідного завдання, попередній захист та захист матеріалів практики.

Одержання наст анови полягає в особистій присутності на груповій консультації, отриманні індивідуального завдання та постановці на облік у керівника групи практики.

Планування та облік навчально-дослідної діяльності полягає в формулюванні пропозицій щодо хронологічного порядку та методології розв'язання навчально-дослідних завдань («План проходження навчальної практики»), а також у вказуванні фактично виконаних дій.

Виконання індивідуального навчально-дослідного завдання полягає у розв'язанні навчальних завдань та підготовці матеріалів практики згідно з даними методичним рекомендаціями. Процес самостійної роботи по виконанню індивідуального навчально-дослідного завдання фіксується в щоденнику практики, організованість, адекватність та охайність ведення якого також підлягають оцінюванню.

Попередній захист матеріалів навчальної практики полягає у наданні на перевірку безпосередньому керівнику навчальної практики (керівнику групи практики) матеріалів практики та доповіді щодо змісту і підсумків проходження навчальної практики. Оцінюванню підлягають якість розв'язання навчально-дослідних завдань, номенклатура та обсяг наданих документів, правильність їх оформлення. Керівник навчальної практики оцінює самостійність та організованість студента, планомірність, наукову обґрунтованість та творчу складову навчально-дослідної діяльності. За підсумками попереднього захисту матеріалів навчальної практики керівником практики складається письмовий висновок (рецензія).

Захист матеріалів навчальної практики полягає у публічній доповіді екзаменаційній комісії про зміст та підсумки проходження навчальної практики. Окрім вищевказаного, оцінюванню підлягають навички усної професійної мови, аргументування та вміння вести дискусію.

Проходження навчальної практики на кафедрі кримінально-правових дисциплін, перед усе, базується на успішному оволодінні курсами «Кримінальне право України. Загальна частина» та «Кримінальне право України. Особлива частина». Утім, обов'язковим є звернення до окремих положень інших юридичних дисциплін та дисциплін неюридичного профілю:

- логіки – під час використання логічних методів (індукції, дедукції, традукції, аналізу, синтезу та ін.);
- філософії – під час вивчення питань про детермінацію в кримінальному праві, співвідношення загального, особливого та окремого;
- теорії держави та права - для засвоєння понятійного апарату, єдиного для всіх юридичних наук, що є необхідною базою для вивчення галузевих правових дисциплін, у тому числі кримінального права;
- конституційного права - під час визначення спрямованості та змісту норм кримінального права;

- адміністративного права – під час вивчення окремих ознак злочину, з'ясування критеріїв розмежування злочинів від інших видів правопорушень;
- кримінального процесуального права – з метою з'ясування питання щодо винності особи у вчиненні злочину і застосування до неї покарання, співвідношення змістовного характеру норм кримінального права та процедури застосування кримінальних процесуальних норм в практичній діяльності;
- кримінально-виконавчого права – під час вивчення підстав, меж, умов та порядку призначення покарань, а також аналізу питань щодо порядку і умов виконання кримінальних покарань;
- міжнародного права – під час засвоєння окремих питань чинності закону про кримінальну відповідальність у часі та просторі, кримінально-правової характеристики злочинів проти безпеки людства та міжнародного правопорядку.

Керівник практики може надавати індивідуальні консультації як безпосередньо, так і у дистанційному режимі. Консультування практиканта має сприяти його орієнтуванню в масиві інформації, проте не може підміняти його самостійну роботу, а навпаки, повинно стимулювати підвищення ініціативності та набуття навичок із самоорганізації.

Навчальна практика на кафедрі кримінально-правових дисциплін орієнтована на наближення навичок застосування норм права до потреб захисту прав людини і громадянина. Обов'язковим є уважне ставлення до реквізитів правових актів, як складової професійної діяльності в галузі юридичної діяльності. Під час розв'язання навчально-дослідних завдань необхідно звертатись до матеріалів слідчої та судової практики.

3. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Методи контролю – це способи діагностичної діяльності, що дозволяють здійснювати зворотний зв'язок у процесі навчання з метою отримання даних про успішність навчання, ефективність навчального процесу.

Контрольні заходи визначають відповідність рівня набутих студентами знань, умінь та навичок вимогам нормативних документів щодо вищої освіти.

Організаційні форми і методичні засоби контролю успішності студентів включають поточний самоконтроль за допомогою плану проходження навчальної практики; контроль, який здійснює керівник навчальної практики; підсумковий контроль у формі попереднього захисту та захисту матеріалів навчальної практики.

Результати захисту матеріалів практики оцінюються за двобальною («зараховано», «не зараховано») та стобальною національною шкалою і вносяться до екзаменаційної відомості, а також залікової книжки.

4. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

1. Критерії оцінювання виконання та захисту матеріалів навчальної практики.

За підготовку та оформлення матеріалів навчальної практики студент отримує максимальну оцінку - 60 балів. Під час виставлення оцінки враховується якість матеріалів практики.

За захист матеріалів навчальної практики студент отримує максимальну оцінку - 40 балів. У процесі захисту враховується здатність студента охарактеризувати матеріали навчальної практики, а також обґрунтувати власну позицію.

А. Номенклатура матеріалів навчальної практики:

1. Титульний аркуш (Додаток № 1).
2. Відзив керівника навчальної практики (Додаток № 2).
3. План проходження навчальної практики з відмітками про виконання та обґрунтуванням хронологічного порядку, методології розв'язання навчально-дослідних завдань (Додаток № 3).

4. Щоденник проходження навчальної практики (Додаток № 4).

5. Звіт про проходження навчальної практики (Додаток № 5).

6. Матеріали навчальної практики відповідно до цієї програми, зокрема:

- Теоретична частина (щонайменш 10 сторінок).
- Рішення національних судів (щонайменше 3) та їх аналіз.
- Висновки.

Б. Зміст та якість науково-дослідної діяльності, зокрема:

- достатність та обґрунтованість методів дослідження;
- повнота розгляду питання;
- самостійність дослідження;
- актуальність нормативного матеріалу;
- володіння професійною термінологією.

В. Додержання правил складання документів (відповідність змісту назві, правильність реквізитів, грамотність, охайність).

Г. Організованість та планомірність у виконанні науково-дослідницької роботи.

Д. Вміння доповідати, аргументувати, вести публічну дискусію.

Е. Ініціативність та творчий підхід під час розв'язання навчально-дослідницьких завдань.

Проходження навчальної практики на кафедрі кримінально-правових дисциплін оцінюється наступним чином.

«Відмінно» («зараховано») (90-100) – усі критерії (А-Е) додержано повністю на високому рівні.

«Добре» («зараховано») (70-89) – критерії А, Б додержано на високому рівні, критерії В, Г, Д додержано на середньому рівні, критерій Е додержано на низькому рівні або не додержано взагалі.

«Задовільно» («зараховано») (50-69) – критерії А, Б, В додержано на середньому рівні, критерії Г, Д, Е додержано на низькому рівні або не додержано взагалі.

«Незадовільно» («незараховано») (1-49) – студент припустився грубої помилки під час проходження навчальної практики, зокрема не додержав хоча

б однієї вимоги критеріїв груп А, Б чи повністю не здатний продемонструвати якості з критеріїв груп В, Г, Д, Е.

2. Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка	
	для екзамену	для заліку
90 – 100	відмінно	зараховано
70-89	добре	
50-69	задовільно	
1-49	незадовільно	не зараховано

3. Підготовка до написання навчально-дослідницької роботи. Для написання навчально-дослідницької роботи необхідно провести пошук нормативного матеріалу, наукових праць та навчальних матеріалів за визначеною темою, вивчити відібрані матеріали, проаналізувати їх та закріпити результати у письмовому вигляді. Зміст роботи повинен відповідати визначеній темі.

Перед початком безпосереднього виконання роботи студент повинен уважно вивчити всі рекомендовані джерела. При цьому доцільно робити виписки з нормативних актів, підручників, статей, інших джерел, помічаючи в чернетці ті сторінки та видання, що найбільш важливі під час висвітлення відповідних питань теми роботи.

Запозичення тексту з рекомендованих та інших джерел без посилання на них забороняється.

4. Типовий план навчально-дослідницької роботи.

1. Вступ (статистичні дані про досліджувані злочини, обґрунтування проблематики).
2. Характеристика складу злочинів, передбачених статтею __ КК України.
3. Проблеми кваліфікації злочинів, передбачених статтею __ КК України.
4. Вироки місцевого суду № № 1 - 5 та їх аналіз.
5. Висновок: виявлені проблемні питання кваліфікації злочинів, передбачених статтею __ КК України, відповідної слідчої та судової практики.
7. Список використаних джерел.

5. Обсяг навчально-дослідницької роботи та порядок її оформлення.

Орієнтований обсяг роботи – 20-30 друкованих сторінок формату А-4.

Поля сторінки – праве 20, ліве 30, верхнє та нижнє - 20 мм. Вирівнювання за шириною сторінки. Абзацний відступ - 1,25. Листи роботи повинні бути прошиті і пронумеровані.

Скорочення слів, понять у тексті роботи, крім загальноприйнятих (наприклад, КК, КПК, ст.) неприпустимі.

6. Визначення теми індивідуальної навчально-дослідницької роботи.

Тема роботи обирається згідно варіанту, який визначається у відповідності з наведеною таблицею. Номер варіанту визначається в залежності від реєстраційного номера студента.

<i>Реєстраційний номер</i>	<i>Номер варіанту</i>	<i>Тема</i>
1.	1	Умисне вбивство: двох або більше осіб (п. 1 ч. 2 ст. 115 КК України); вчинене з особливою жорстокістю (п. 4 ч. 2 ст. 115 КК України); вчинене способом, небезпечним для життя багатьох осіб (п. 5 ч. 2 ст. 115 КК України)
2.	2	Умисне вбивство: з корисливих мотивів (п. 6 ч. 2 ст. 115 КК України); з хуліганських мотивів (п. 7 ч. 2 ст. 115 КК України); з метою приховати інший злочин або полегшити його вчинення (п. 9 ч. 2 ст. 115 КК України)
3.	3	Умисне вбивство: малолітньої дитини або жінки, яка завідомо для винного перебувала у стані вагітності (п. 2 ч. 2 ст. 115 КК України); поєднане із зґвалтуванням або насильницьким задоволенням статевої пристрасті неприродним способом (п. 10 ч. 2 ст. 115 КК України); на замовлення (п. 11 ч. 2 ст. 115 КК України)
4.	4	Вбивство через необережність (ст. 119 КК України)
5.	5	Умисне тяжке тілесне ушкодження (ст. 121 КК України)
6.	6	Умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження (ст. 122 КК України)
7.	7	Умисне легке тілесне ушкодження (ст. 125 КК України)
8.	8	Побої і мордування (ст. 126 КК України)
9.	9	Торгівля людьми або інша незаконна угода щодо людини (ст. 149 КК України)
10.	10	Зґвалтування (ст. 152 КК України)
11.	11	Розбещення неповнолітніх (ст. 156 КК України)
12.	12	Порушення недоторканності житла (ст. 162 КК України)
13.	13	Крадіжка (ст. 185 КК України)
14.	14	Грабіж (ст. 186 КК України)
15.	15	Розбій (ст. 187 КК України)
16.	16	Вимагання (ст. 189 КК України)
17.	17	Шахрайство (ст. 190 КК України)
18.	18	Заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою (ст. 192 КК України)
19.	19	Зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК України)

20.	20	Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами (ст. 286 КК України)
21.	21	Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу (ст. 365 КК України)
22.	22	Контрабанда (ст. 201 КК України)
23.	23	Дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади (ст. 109 КК України)
24.	24	Посягання на територіальну цілісність і недоторканність України (ст. 110 КК України)
25.	25	Державна зрада (ст. 111 КК України)
26.	26	Диверсія (ст. 113 КК України)
27.	27	Бандитизм (ст. 257 КК України)
28.	28	Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами (ст. 263 КК України)
29.	29	Хуліганство (ст. 296 КК України)
30.	30	Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів (ст. 307 КК України)
31.	31	Погроза або насильство щодо працівника правоохоронного органу (ст. 345 КК України)
32.	32	Дезертирство (ст. 408 КК України)

Визначена тема роботи може бути уточнена керівником, а в окремих випадках студент може самостійно сформулювати та запропонувати тему, якщо її немає в переліку. Але в цьому випадку він повинен обов'язково узгодити її з керівником.

Після визначення теми студент повинен уважно ознайомитися з методичними рекомендаціями щодо виконання дослідження, приблизним планом роботи і списком рекомендованої літератури.

5. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Акімов М. Кримінальна відповідальність за захоплення заручників // Право України. – 2002. – №3. – с. 150-154.
2. Александров Ю. Злочини проти статевої свободи // Юридичний вісник України. – 2002. - №14. – с. 9-12 .
3. Андрусів Г.В., Бантишев О.Ф. Відповідальність за злочини проти держави. – К.: Редакційно-видавничий центр „Київський університет”, –1997.

4. Андрушко П.П. Загальна характеристика злочинів у сфері службової діяльності // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2005. – № 9. – С.28-87.
5. Андрушко П.П. Зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 Кримінального кодексу України): кримінально-правова характеристика // Вісник Верховного Суду України. – 2005. – № 2. – С.26-35.
6. Андрушко П.П. Злочини проти виборчих прав громадян та їх права брати участь у референдумі: об'єкт і система // Кримінальне право України. – 2006. - № 12. – С. 3-28.
7. Андрушко П.П. Коментар до розділу XVI «Злочини у сфері використання електронно-обчислюваних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку» Особливої частини Кримінального кодексу України // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2005. – № 3. – К.: ТОВ «Укр. інф.-пр. центр». – С. 65-86.
8. Андрушко П.П. Коментар до статей 199-201 розділу VII "Злочини у сфері господарської діяльності" Кримінального кодексу України // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2004. - № 9. – Київ: ТОВ „Український інформаційно-правовий центр”. – С. 14-39.
9. Андрушко П.П. Кримінальна відповідальність за легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом. – К.: ФОРУМ, 2005. – 297 с.
10. Андрушко П.П. Кримінально-правова характеристика окремих злочинів у сфері службової діяльності // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2005. – № 10. – Київ:ТОВ „Український інформаційно-правовий центр”. – С.31-78.
11. Бантишев О.Ф. Відповідальність за злочини у сфері службової діяльності: Питання кваліфікації злочинів, передбачених розділом XVII Кримінального кодексу України: Навч. посібник. – К.: Ін Юре, 2003. – 116 с.
12. Бантишев О.Ф. Злочини у сфері службової діяльності (питання кваліфікації): Навч. посібник. – К.:МАУП, 2002. – 128 с.
13. Бахуринська О. До питання про потерпілого від порушень вимог законодавства про охорону праці (ст. 271 КК України) // Підприємництво, господарство і право. – 2003. – №8. – Київ. – С.85-88.
14. Берзін П.С. Визначення доходу як оціночної ознаки злочинів у сфері господарської діяльності // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2003. - №3. – Київ: ТОВ „Український інформаційно-правовий центр”. – С. 10-31.
15. Берзін П.С. Коментар до статей 248-250 розділу VIII „Злочини проти довкілля” Кримінального кодексу України // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2004. - № 9. – Київ: ТОВ „Український інформаційно-правовий центр”. – С.40-52.
16. Біленчук П.Д., Романюк Б.В., Цимбалюк В.С., та ін. Комп'ютерна злочинність. Навчальний посібник. – К.: Атіка, 2002.
17. Бойцов А.И. Преступления против собственности. – СПб.:

Издательство «Юридический центр Пресс», 2002.

18. Борисов В. Коментар до розділу Х КК України // Юридичний вісник України. – 2001. – № 39(327) 29 вересня – 5 жовтня. – С. 25—32.

19. Борисов В.И., Гизимчук С.В. Уголовная ответственность за нарушение правил, норм и стандартов, обеспечивающих безопасность дорожного движения. – Харьков: Консум, 2001.

20. Борисов В.И. Коментар до статті 149 Кримінального кодексу України [Торгівля людьми або інша незаконна угода щодо людини] // Кримінальне право України. – 2006. - № 2. – С. 17-23.

21. Бородин С.В. Преступления против жизни. – М.: Юристь, 1999.

22. Бояров В.И. Коментар до статей 293-295 розділу XII "Злочини проти громадського порядку та моральності" Кримінального кодексу України // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2004. - № 12. – Київ: ТОВ „Український інформаційно-правовий центр”. – С. 34-39.

23. Бутузов В.М. Злочини у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку : Наук.-практ. комент.. – К.: Друкарня МВС України, 2005. – 87 с.

24. Вознюк В. Посадова і службова особа: конституційно-правовий та кримінально-правовий аспекти // Вісник Конституційного Суду України. – 2005. – № 2. – С.36-42.

25. Гавриш С.Б. Кримінально-правова охорона довілля в Україні. Проблеми теорії, застосування і розвитку кримінального законодавства. – Київ. – 2002.

26. Гаухман Л. Д. Квалификация преступлений: закон, теория, практика. – М., 2003.

27. Головкін Б. Розмежування розбою, вчиненого організованою групою, і бандитизму // Вісник прокуратури. – 2006. – № 8. – С. 53-61.

28. Гончаренко В.Г. Коментар до статей 115, 116 розділу II "Злочини проти життя та здоров'я особи" Кримінального кодексу України // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2004. - № 8. – С.32-50.

29. Готін О.М. Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина: Навч. посібник. – Луганськ: РВВ ЛДУВС, 2006. – 192 с.

30. Гуторова Н. А. Уголовное право Украины: Особенная часть: Конспект лекций. – Харьков, 2003.

31. Гуторова Н.О. Кримінально-правова охорона державних фінансів України. – Харків, 2001.

32. Дзундза В.В. Відповідальність за втягнення неповнолітніх у злочинну та іншу антисуспільну діяльність згідно з новим КК України // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2003. – № 22. – С.36-38.

33. Діордіца І. Поняття злочину проти основ національної безпеки України // Підприємництво, господарство і право. – 2006. – № 8. – С.145-147.

34. Дрьомов С. Кримінально-правова характеристика перехоплення комп'ютерної інформації як форми об'єктивної сторони злочину передбаченого ст. 362 КК України // Юридичний журнал. – 2006. – № 6. – С.54-56.
35. Дудоров О. Порнографія і кримінальний закон: питання кваліфікації, проблеми вдосконалення законодавства // ЮВУ. – 2000. – 7—13 грудня.
36. Дудоров О.О. Злочини у сфері господарської діяльності кримінально-правова характеристика. – К., 2003.
37. Дудоров О.О. Кримінально-правова характеристика фіктивного підприємництва як злочинного посягання на систему оподаткування // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2005. - № 4. – Київ: ТОВ „Український інформаційно-правовий центр”. – С.43-91.
38. Дячкін О.П. Встановлення об'єктивної сторони злочинів за статтею 188 КК України та інших злочинів проти власності // Право і безпека. – Т.1. 2002. - №4. – с.59-63.
39. Емельянов В.П. Терроризм и преступления с признаками терроризирования (уголовно-правовое исследование). – М.: NOTA BENE, 2000.
40. Емельянов В.П. Терроризм, бандитизм, диверсия: вопросы разграничения // Законность. – 2001. - Москва. – С.53-54.
41. Земельний кодекс України: Коментар / За ред. А.П. Гетьмана і М.В. Шульги. – Х.: ТОВ “Одіссей”, 2002. – 600 с.
42. Зінченко І.О. Кримінально-правова охорона виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина / Аналіз законодавства і судової практики /: Монографія. – Харків: Видавець СПД ФО Вапнярчук Н.М., 2007. – 320 с.
43. Злочини проти особистої волі людини: Збірник матеріалів науково-практичного семінару (Харків, 19-20 вересня 2000 р.) / Під ред. В.В. Сташиса. – Харків: Книжкове видавництво “Лествиця Марії”, 2002.
44. Карпенко М. Кримінальна відповідальність за нестатутні взаємовідносини // Право України. – 2002. – № 3. – С. 147 – 150.
45. Карчевський М.В. Кримінальна відповідальність за незаконне втручання в роботу електронно-обчислювальних машин, систем та комп'ютерних мереж: Монографія. – Луганськ: РВВ ЛАВС, 2002.
46. Кваша О.О. Поняття злочинів проти правосуддя // Правова держава. – Вип. 16. – 2005. – С.376-382.
47. Кириченко О.В. Предмет завідомо неправдивого повідомлення про загрозу громадській безпеці // Науковий вісник Юридичної академії Міністерства внутрішніх справ. – 2005. - № 4. – С. 275-281.
48. Клименко В. Забезпечення безпеки засуджених, які брали або беруть участь у кримінальному судочинстві // ЮВУ. – 2000. – 26 жовтня-1 листопада.
49. Коляда П.В. Коментар до статей 281-292 розділу XI „Злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту” Кримінального кодексу України // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2004. – № 6. – Київ: ТОВ „Український інформаційно-правовий центр”. – С.9-32.

50. Конвенція ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин і Конвенція Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом від 8 листопада 1990 р., які ратифіковані Україною відповідно 25 квітня 1991 р. і 17 грудня 1997 р.

51. Конвенція про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин. – Нью-Йорк: ООН, 1988. Дата підписання Україною: 16 березня 1989 р. Набуття чинності для України: 27 листопада 1991 р. (Конвенцію ратифіковано Постановою ВР № 1000-ХІІ від 25.04.91р.)

52. Кондратов Д.Ю. Кримінально-правова охорона таємниці особистої кореспонденції (історичний аспект) // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична. – 2006. - № 1. – С.30-36.

53. Кондратов Д.Ю. Порухення таємниці кореспонденції (коментар до статті 163 КК України) // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. Збірник наукових праць. – Харків, 2010. – № 1 (48). – С. 71-79.

54. Кондратов Д.Ю. Форми порушення таємниці особистої кореспонденції (ст. 163 КК України) // Від громадянського суспільства – до правової держави: Тези доповідей IV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 24 квітня 2009 р.). – Х.: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2009. – С. 316-318.

55. Контрабанда: засоби попередження та протидії: Навч. посібник. – К.: МІВВЦ, 2001. – 118 с.

56. Концепція (основи державної політики) національної безпеки України: Схвалена Постановою Верховної ради України від 16 січня 1997 р. // ВВР. – 1997. – № 10. – Ст. 85.

57. Коржанський М.Й. Кваліфікація злочинів. Навчальний посібник. Видання 2-ге. – К.: Атіка, 2002.

58. Кримінальне право України. Загальна частина : навчальний посібник / [В.М. Трубников, М.В. Даньшин, О.О. Житний та ін]; за заг. ред. В.М. Трубникова. – ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2015. – 444 с.

59. Кримінальне право України. Особлива частина : навчальний посібник / [В.М. Трубников, В.І. Борисов, Я.О. Лантинов та ін]; за заг. ред. В.М. Трубникова. – ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2013. – 336 с.

60. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 // Відомості Верховної Ради України. – 2001. - № 25-26. - Ст. 131.

61. Кудрявцев В.Н. Общая теория квалификации преступлений. – М., 1999.

62. Лащук Є.В. Інформація з обмеженим доступом як предмет злочину // Право України. – 2001. – № 3. – С. 75-78.

63. Леонов Б. Аналіз практики застосування законодавства про відповідальність за бездіяльність військової влади // Підприємництво, господарство і право. – 2004. – № 3. – Київ. – С.113-116.

64. Леонов Б. Особливості об'єктивної сторони складу злочину „бездіяльність військової влади” // Підприємництво, господарство і право. – 2003. – №5. – Київ. – С.94-97.
65. Лихова С.Я. Злочини у сфері реалізації громадянських, політичних та соціальних прав і свобод людини і громадянина (розділ V Особливої частини КК України): Монографія. – К.: Видавничо-поліграфічний центр „Київський університет”, 2006. – 573 с.
66. Лихова С.Я. Кримінально-правова охорона трудових прав - людини, громадянина, працівника // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2004. - № 1. – Київ. – С.37-49.
67. Лопашенко Н.А. Экологические преступления: Комментарий к главе 26 УК РФ. – СПб.: Изд-во “Юридический центр Пресс”, 2002.
68. Мазуренко О. Комп'ютерна інформація як предмет злочинів, передбачених Розділом XVI КК України // Право України. – 2004. – № 6. – Київ. – С.80-84.
69. Маложон О. Відповідальність за злочини у сфері обігу наркотичних засобів // Юридична консультація. – 2005. – Січень (№ 1). – Київ. – С.6.
70. Маляренко В. Окремі питання відповідальності свідків за дачу завідомо неправдивих показань: Коментар судової практики з кримінальних справ // Бюлетень законодавства і юридичної практики. – 1996. – № 6. – С. 68-72.
71. Мельник М. І., Хавронюк М. І. Кримінальна відповідальність за невиконання судового рішення (ст. 176⁴ КК України) // ВВСУ. – 2000. – № 6. – С. 32—37.
72. Музика А. Коментар до статей розділу XVI особливої частини КК України „Злочини у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж” // Підприємництво, господарство і право. – 2002. – №12. – с.109-114.
73. Музика А., Азаров Д. Про поняття злочинів у сфері комп'ютерної інформації // Право України. – 2003. – № 4. – С. 86-89.
74. Навроцький В.О. Основи кримінально-правової кваліфікації: Навч. посібник. – К.: Юрінком Інтер, 2006.
75. Навроцький В.О. Склад злочину як програма кримінально-правової кваліфікації // Юридический вестник. – 2000. – №3. – С. 117-121.
76. Наклович М. Л. Кримінально-правова боротьба з хуліганством. – Львів, 1974.
77. Налуцишин В. Проблема відмежування хуліганства від суміжних злочинів // Вісник прокуратури. – 2006. – № 5. – С.46-53.
78. Оробець К. Поняття правосуддя як об'єкта злочину // Підприємництво, господарство і право. – 2005. – № 12. – С.164-166.
79. Осадчий В. Зміст правосуддя у злочинах проти правоохоронної діяльності // ПУ. – 2000. – № 11. – С. 110-112.
80. Осадчий В.І. Кримінальна відповідальність за злочини проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та

об'єднань громадян: історичний аспект // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України. – 2002. – №3. – С.37-45.

81. Останін В.О. Заняття забороненою (нелегальною) діяльністю як форма ухилення від сплати податків // Науковий вісник Юридичної академії Міністерства внутрішніх справ. – 2004. - №4. – С.305-312.

82. Павликівський В.І. Особистий мотив та його значення для кваліфікації злочинів проти трудових прав людини // Право і безпека. – 2003 . - №4. – Харків: Нац. ун-т внутр. справ, 2002. – С.147-149.

83. Паламарчук Л.П. Комп'ютерна інформація як предмет злочинного посягання // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2004. – № 2-№ 3. – Київ. – С.81-90.

84. Пархоменко О.В. Проблеми кримінальної відповідальності за використання коштів, одержаних від незаконного обігу наркотичних засобів // Науковий вісник Юридичної академії Міністерства внутрішніх справ. – 2004. – Спеціальний випуск №2. – С.201-204.

85. Поліщук Г. Кримінально-правова характеристика злочинів проти довкілля // Право України. – 2003. - №3. – С.80-84.

86. Попов А.Н. Преступления против личности при смягчающих обстоятельствах. – СПб.: Изд-во «Юрид. центр Пресс», 2001.

87. Попов А.Н. Преступления против личности при смягчающих обстоятельствах. – СПб.: Изд-во «Юрид. центр Пресс», 2001.

88. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 2 від 7 лютого 2003 р. „Про судову практику в справах про злочини проти життя та здоров'я особи” // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд. Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одісей, 2010.

89. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 3 від 26.04.2002 р. „Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами” // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд. Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одісей, 2010.

90. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 5 від 30 травня 2008 р. “Про судову практику у справах про злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи” // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд. Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одісей, 2010.

91. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 7 від 12 червня 2009 року „Про практику застосування судами України законодавства у справах про злочини проти безпеки виробництва” // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд. Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одісей, 2010.

92. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 22 грудня 2006 року № 10 „Про судову практику у справах про хуліганство” // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд.

Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одіссей, 2010.

93. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 р. № 13 «Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями» // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд. Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одіссей, 2010.

94. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 року № 14 (зі змінами та доповненнями) „Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті” // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд. Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одіссей, 2010.

95. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 грудня 2003 року № 15 „Про судову практику у справах про перевищення влади або службових повноважень” // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд. Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одіссей, 2010.

96. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 року № 4 (зі змінами та доповненнями) „Про судову практику в справах про злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів” // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд. Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одіссей, 2010.

97. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 року № 5 „Про судову практику у справах про хабарництво” // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд. Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одіссей, 2010.

98. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 27 лютого 2004 року № 2 „Про застосування судами законодавства про відповідальність за втягнення неповнолітніх у злочинну чи іншу антигромадську діяльність” // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд. Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одіссей, 2010.

99. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 3 червня 2005 року № 8 (зі змінами та доповненнями) „Про судову практику у справах про контрабанду та порушення митних правил” // Збірник Постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / Упоряд. Н.О. Гуторова, О.О. Житний. – Х.: Одіссей, 2010.

100. Приходько Т.М. Коментар до статті 267 [Порушення правил поводження з вибуховими, легкозаймистими та їдкими речовинами або радіоактивними матеріалами] Особливої частини Кримінального кодексу України // Кримінальне право України. – 2006. – № 6. – С. 35-43.

101. Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку : Закон України від 08.02.1995 // ВВР України. – 1995. - № 12. - Ст. 81.

102. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 // ВВР України. – 2014. - № 37-38. - Ст. 2004.
103. Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії : Закон України від 11.01. 2000 // ВВР України. – 2000. - № 9. - Ст. 68.
104. Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними : Закон України від 15.02.1995 // Відомості Верховної Ради України. – 1995. - № 10. - Ст.62.
105. Про лікарські засоби : Закон України від 04.04.1996 // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 22. – Ст. 86.
106. Про об'єкти підвищеної небезпеки : Закон України від 18.01.2001 // Відомості Верховної Ради України. – 2001. - № 15. - Ст. 73.
107. Про охорону праці : Закон України від 14.10.1992 // Відомості Верховної Ради України. – 1992. - № 49. - Ст. 668.
108. Про психіатричну допомогу : Закон України від 22.02.2000 // ВВР України. – 2000. – № 19. – Ст. 143.
109. Прохорова М.Л. Наркотизм: уголовно-правовое и криминологическое исследование. – СПб.:Юрид. центр Пресс, 2002. – 286 с.
110. Процюк О.В. Контрабанда: кримінально-правовий аналіз предмета злочину // Вісник Верховного Суду України. – 2004. - № 4. – Київ: Концерн „Видавничий Дім „Ін Юре”, 2004. – С.43-47.
111. Радутний О. Кримінальна відповідальність за незаконне збирання, використання або розголошення комерційної таємниці // Право України. – 2002. - №3. – с.110-113.
112. Сарнавський О.М. Кримінальна відповідальність за порушення правил водіння або експлуатації машин (стаття 415 Кримінального кодексу України) // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2003. – №3. – Київ:ТОВ „Український інформаційно-правовий центр”. – С. 32-38.
113. Свірін М.О. Кримінально-правова характеристика незаконного заволодіння транспортним засобом // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України. – 2005. – №6. – С.173-182.
114. Семикін М.В. Створення терористичної групи чи терористичної організації: кримінально-правове дослідження: Монографія. – Х.: Нац. ун-т внутр. справ, 2003. – 146 с.
115. Сенько М. Суб'єктивні ознаки самовільного залишення військової частини або місця служби // Матеріали ІХ регіональної науково-практичної конференції „Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні”, 13-14 лют. 2003 р. – Львів, 2003. – С.447-430.
116. Сенько М.М. „Воєнний стан” та „бойова обстановка” як ознаки об'єктивної сторони військових злочинів // Кримінальне право України. – 2006. – № 3. – С. 50-56.
117. Скорилкіна Н., Дадонов С, Анненков А. Отграничение самоуправства от вымогательства // Законность. - 2000. - № 2. - С. 8.

118. Таблиці невеликих, великих та особливих розмірів наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів, які знаходяться у незаконному обігу. Затверджені наказом МОЗ України № 188 від 1 серпня 2000 р.

119. Тихий В.П. Коментар до статей 255, 256, 257 розділу IX „Злочини проти громадської безпеки” Кримінального кодексу України // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2004. - № 6. – Київ: ТОВ „Український інформаційно-правовий центр”. – С. 33-42.

120. Тихий В.П. Коментар до статей 258-260 розділу IX „Злочини проти громадської безпеки” Кримінального кодексу України // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2004. - № 12. – Київ: ТОВ „Український інформаційно-правовий центр”. – С. 22-33.

121. Фесенко Є.В. Кримінально-правовий захист здоров'я населення (коментар законодавства та судової практики). – К.: Істина, 2001. – 192 с.

122. Фінкель В.М. Предмет в окремих складах злочинів проти правосуддя // Вісник Одеського інституту внутрішніх справ. – 2005. – № 4. Ч.2. – С. 68-74.

123. Хавронюк М.І. Військові злочини: Коментар законодавства. – К.: Вид-во А.С.К, 2003. – 270 с.

124. Цвіліховський Л. Деякі питання застосування законодавства про відповідальність за вчинення статевих злочинів: Коментар судової практики з кримінальних справ // Бюлетень законодавства і юридичної практики України. – 1996. – № 6. – С. 47-52.

125. Швець Ю.С. Проблеми кваліфікації умисних вбивств, поєднаних із зґвалтуванням або насильницьким задоволенням статевої пристрасті неприродним способом // Держава і право. – 2006. - № 32. – С.433-439.

126. Шило О., Маринів В. Державний захист суддів, працівників суду, правоохоронних органів та осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, як гарантія здійснення правосуддя у кримінальних справах // Вісник Академії правових наук України. – 2000. – № 2. – С. 157-166.

127. Шульга А.М. Проблеми відповідальності за самовільне зайняття земельних ділянок // Земельне право України. – 2006. - № 1. – С. 65-70.

128. Яценко С.С. Коментар до статті 298 розділу XII „Злочини проти громадського порядку та моральності” Кримінального кодексу України // Законодавство України. Науково-практичні коментарі. – 2004. - № 8. – Київ: ТОВ „Український інформаційно-правовий центр”. – С.61-65.

Посилання на інформаційні ресурси в Інтернеті

1. <http://reyestr.court.gov.ua>.
2. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws>.
3. Положення про організацію освітнього процесу в Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна, затверджене рішенням Вченої ради Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна від 25.04.2016 – Електронний ресурс. - http://www.univer.kharkov.ua/ua/general/docs/files_pol.

4. Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України, затверджене наказом Міністерства освіти України від 08.04.1993 № 93. – Електронний ресурс. - <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0035-93>.

5. Правила судово-медичного визначення ступеню тяжкості тілесних ушкоджень, затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17.01.1995 № 6. – Електронний ресурс // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0255-95>.

6. Про Правила дорожнього руху : Постанова Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 № 1306. – Електронний ресурс // <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1306-2001-%D0%BF>.

6. ДОДАТКИ

Додаток № 1

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
Юридичний факультет
Кафедра кримінально-правових дисциплін

МАТЕРІАЛИ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ
Найменування теми навчально-дослідницької роботи

Студент 3-го курсу групи
ЗЮП-____
ПШБ
Керівник навчальної
практики: посада, ініціали

Харків – 20____

ВІДЗИВ
КЕРІВНИКА НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ

на роботу студента 3-го курсу групи ЗЮП __ юридичного факультету ХНУ ім. В.Н. Каразіна ПШБ, який проходив практику на кафедрі кримінально-правових дисциплін юридичного факультету ХНУ ім. В.Н. Каразіна у період з ...

Темою навчальної практики студента ПШБ є ...

У ході проходження навчальної практики студент проявив себе ...

Керівник навчальної практики:

Посада

ініціали, прізвище

«Затверджую»

(посада, прізвище)_____
(ініціали керівника навчальної практики)

«__» _____ 20__ р.

ПЛАН

проходження навчальної практики з відмітками про виконання та обґрунтуванням хронологічного порядку, методології розв'язання навчально-дослідних завдань

№ з/п	Заходи	Термін виконання	Відмітка про виконання

Порядок ведення плану проходження навчальної практики.

1. Керуючись програмою та індивідуальним завданням, студент складає план проходження практики і затверджує його у керівника навчальної практики.
2. План проходження навчальної практики складається для кожного студента індивідуально.
3. У плані проходження навчальної практики слід передбачити час на збирання матеріалу для оформлення звіту про практику.

Студент 3-го курсу групи ЗЮП _____
юридичного факультету ХНУ ім. В.Н. Каразіна

ініціали, прізвище

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
Юридичний факультет
Кафедра кримінально-правових дисциплін

ЩОДЕННИК
проходження навчальної практики
студента 3-го курсу групи ЗЮП-___ ПШБ

Харків – 20___

ЗВІТ

про проходження навчальної практики студента 3-го курсу групи ЗЮП ____
юридичного факультету ХНУ ім. В.Н. Каразіна ПШБ на кафедрі кримінально-
правових дисциплін юридичного факультету ХНУ ім. В.Н. Каразіна у період з
...

Студент 3-го курсу групи ЗЮП ____
юридичного факультету ХНУ ім. В.Н. Каразіна

ініціали, прізвище

ПОГОДЖЕНО

Керівник навчальної практики:

Посада

ініціали, прізвище